

۲۰۱۶ / ۰۷ / ۱۳

بخش: جغرافیه

داکتر سید عبدالله کاظم

باغ بابر

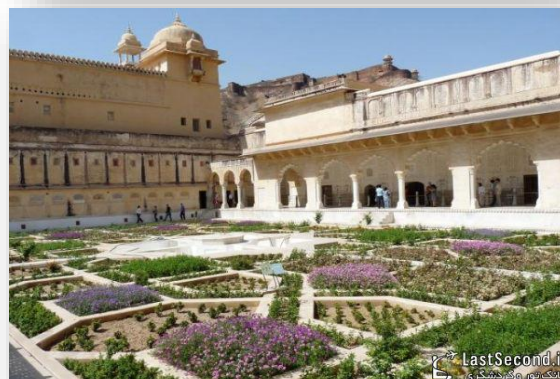

<http://hyosofzay.blogfa.com/>

ظهیرالدین محمد بابر پس از فتح کابل برای بیست سال در این شهر زندگی کرد و از آنجا به هند لشکر کشید و شهنشاهی مغلی هند را اساس گذاشت، در ۴۷ سالگی در شهر آگره وفات کرد و در "حرم باغ" آنجا به خاک سپرده شد، تا آنکه پسرش همایون جسد پدر را بنابر توصیه او هنگام مرگ از آگره به کابل انتقال داد و در باغی که خود بابر در عصر سلطنت خود در ناحیه گذرگاه حالیه بنا کرده بود، دفن کرد. صدسال بعد نوه او شاه جهان به کابل آمد و به اعمار مکمل باغ پرداخت و مسجد مرمرین را آباد نمود که به باغ بابر شهرت یافته است....

از آنوقت تا دوره امیر عبدالرحمن خان (سالهای ۱۲۶۰ ش - ۱۸۸۰ م) چندان توجهی به باغ بابر

صورت نگرفت و اما امیر موصوف به امور ترمیم آن پرداخت و در عهد سراجیه با آغاز جنگ اول جهانی، هنگامیکه هیئت مختلط آلمانی - ترکی " (نیدرمایر - هنتیک) به کابل آمد، باغ بابر محل اقامت شان تعیین گردید که هیئت اجازه نداشت آن محل را ترک نماید. امیر حبیب الله خان سراج بعد از تدویر جرگه راجع به موقف بیطرفی افغانستان در آن جنگ تصمیم گرفت و دولت انگلیس را اطمینان داد. لذا هیئت مایوسانه بتاريخ ۳۱ ثور ۱۲۹۵ شمسی (۲۱ می ۱۹۱۶) کابل را ترک گفت.

lastsecond.ir

باغ بابر در دوره سقوی قسماً صدمه دید اما در عهد اعلیحضرت محمدنادرشاه مورد توجه قرار گرفت و به شادابی آن سعی بعمل آمد. در آغاز صدارت محمد داؤد خان این باغ برای چند سال به حیث محل میلہ های نوروزی به روی مردم باز شد که طی چند هفته اخیر سال بروزهای جمعه تعدادی کثیر مردان شهر با اطفال شان به آنجا میرفتند و از هوا و فضای آن با موجودیت یک نوع "جبه بازار" که در آنجا برای همان روزها دائر می شد، لذت می بردند. تدویر همچو محافل برای چند سال معدود دوام کرد و اما نسبت هجوم بیش از حد مردم، پایان یافت.

باغ بابر از آن پس کمتر بروی مردم عامه باز بود و چون در جوار آن لیسہ رحمن بابا قرار داشت، بیشتر مورد استفاده شاگردان آن لیسہ قرار میگرفت. بعضاً جوانان کابل از حوض بزرگ آن باغ که به هدف آبیازی

ساخته شده بود، استفاده میکردند که حوض هم پس از چند سال تعطیل گردید. باغ تا سال ۱۳۷۱ ش (۱۹۹۲ م) همان شکل سرسبز نگهداشته شد، اما در اثر جنگ های داخلی بین قوتهای قدرت طلب تنظیمی و بعداً در دوره طالبان متحمل خسارات گردید، تا آنکه چند سال بعد از سقوط طالبان در دوره حامد کرزی به کمک مالی مؤسسه خیریه "آقای خان" دوباره بازسازی و اکنون زیر اداره شاروالی کابل به محل تدویر محافل بزرگ فرهنگی تبدیل شده است.

